II

*(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)*

# FORORDNINGER

## KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 470/2014

**af 13. maj 2014**

**om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 14, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

### A. SAGSFORLØB

#### 1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) indførte den 28. november 2013 en midlertidig antidumpingtold på importen af solcelleglas fra Folkerepublikken Kina ved forordning (EU) nr. 1205/2013 (»forordningen om midlertidig told«) ([2]).

(2) Proceduren blev indledt den 28. februar 2013 som følge af en klage, der blev indgivet af producenter, der tegner sig for mere end 25 % af den samlede EU-produktion af solcelleglas ([3]).

(3) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2012 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

#### 2. Efterfølgende procedure

(4) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre en midlertidig antidumpingtold (»fremlæggelse af de foreløbige konklusioner«), indgav adskillige interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt.

(5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de foreløbige konklusioner blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

(6) Efterfølgende informerede Kommissionen alle parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«), og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (»fremlæggelse af de endelige konklusioner«). Parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger til de endelige konklusioner.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.
([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2013 af 26. november 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 8).
([3]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 58 af 28.2.2013, s. 6).

(7) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, hvor dette var relevant.

3. **Stikprøveudtagning**

(8) En eksporterende producent påstod, at antallet af EU-producenter ikke var klart angivet i betragtning 7, 11 og 75 i forordningen om midlertidig told. I denne forbindelse bekræfter Kommissionen, at otte EU-producenter gav sig til kende og var aktive i UP. Kommissionen tilbageholdt identiteten på alle EU-producenter, undtagen én. I sine bemærkninger til det generelle fremlæggelsesdokument navngav klageren tre EU-producenter, der havde indstillet deres virksomhed (Guardian, AGC og Centrosolar Glass) og en fjerde virksomhed, der havde reduceret produktionen væsentligt (Saint Gobain).

(9) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til den metode, der anvendtes til udtagelse af stikprøver af eksporterende producenter i Kina og af EU-producenter, bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 7-24 i forordningen om midlertidig told.

4. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(10) Efter vedtagelsen af forordningen om midlertidig told blev der aflagt et kontrolbesøg hos endnu en samarbejdsvillig bruger, nemlig Viessmann Faulquemont SAS, Frankrig.

5. **Proceduremæssige rettigheder**

(11) En eksporterende producent påstod, at fremlæggelsen af de midlertidige konklusioner vedrørende den pågældende virksomhed var utilstrækkelig, navnlig hvad angår beregning af dumping-, underbuds- og skadesmargenerne. Uden en tilstrækkelig fremlæggelse af konklusionerne blev virksomheden berøvet den ret til at forsvare sig, som er grundfæstet i forordning (EF) nr. 1225/2009 (»grundforordningen«), WTO's antidumpingaftale og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(12) Hvad angår beregningen af navnlig dumpingmargenen, påstod den eksporterende producent, at fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner ikke indeholdt oplysninger om størrelsen af den justering, der blev foretaget i omkostningerne til coating og til float-produktionsprocessen (jf. betragtning 64 i forordningen om midlertidig told) eller procentandelen af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger og fortjeneste.

(13) Denne påstand blev accepteret, og Kommissionen fremlagde supplerende oplysninger. Hvor de nøjagtige data ikke kunne fremlægges af fortrolighedshensyn, blev der fremlagt oplysninger i form af intervaller.

(14) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner påstod den eksporterende producent, at de fremlagte oplysninger stadig ikke var fyldestgørende, og påstod navnlig, at det var uklart, om den anvendte justering af omkostningerne til coating tog højde for omkostningerne til enkeltsidet coating, dobbeltsidet coating eller begge.

(15) Som det fremgår af betragtning 68 fremlagde de interesserede parter ingen beviser for, at der er en væsentlig forskel i produktionsomkostningerne mellem solcelleglas med enkeltsidet coating og solcelleglas med dobbeltsidet coating. Kommissionen skelnede derfor ikke mellem solcelleglas med enkeltsidet coating og solcelleglas med dobbeltsidet coating, da justeringen blev beregnet.

(16) Hvad angår skaden, beklagede den samme eksporterende producent, at EU-producenternes salgspriser og målpriser i forhold til to ud af i alt fem varetyper i virksomhedens specifikke fremlæggelsesdokument var blevet anført som fortrolige eller kun var anført i intervalform af fortrolighedshensyn.

(17) Virksomheden påstod endvidere, at der i dette tilfælde er et højt niveau af fortrolighed, hvorfor navnet på kun en stikprøveudvalgt EU-producent er kendt. Virksomheden var derfor af den opfattelse, at selv om oplysningerne for visse varetyper kun vedrører en eller to EU-producenter, ville det på ingen måde være muligt at identificere disse virksomheder og dermed give den eksporterende producent en væsentlig konkurrencemæssig fordel i forhold til konkurrenterne i Unionen individuelt eller kollektivt.

(18) I henhold til grundforordningens artikel 20 er Kommissionen ganske rigtigt forpligtet til efter de midlertidige foranstaltninger at fremlægge de nærmere oplysninger om de væsentligste faktiske omstændigheder, som lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne. Kommissionen er dog, jf. grundforordningens artikel 19, også forpligtet til at indrømme fortrolig behandling af oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller oplysninger, som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag.

(19) I denne særlige sag er EU-producenternes faktiske salgspriser og målpriser for to varetyper enten blevet slettet eller erstattet med intervaller, idet oplysningerne om den ene varetype udelukkende stammer fra en eller to EU-producenter. Det er desuden almindeligt kendt i denne branche, at denne særlige varetype ikke produceres af

andre EU-producenter. Kommissionen betragter derfor disse oplysninger som fortrolige, idet fremlæggelsen heraf ville udgøre en væsentlig konkurrencefordel for konkurrenterne og/eller udgøre en væsentlig negativ virkning for den eller de virksomheder, der fremlægger oplysningerne. Desuden er samme type oplysninger blevet slettet for en anden varetype for at undgå, at tallene vedrørende den første varetype kunne trækkes fra de samlede foreliggende tal.

(20) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog virksomheden sin påstand om, at fremlæggelsen af oplysninger om beregningen af skadesmargenerne var utilstrækkelig og ikke var fyldestgørende. Virksomheden påstod specifikt, at det ikke var klart, hvordan man havde udvalgt den anden varetype, for hvilken oplysningerne var blevet slettet. Kommissionen forklarede, at dette skete på et helt tilfældigt grundlag.

(21) Som en løsning på de angiveligt utilstrækkelige oplysninger foreslog virksomheden at arrangere et møde mellem dennes jurister og Kommissionens tjenestegrene for nærmere at drøfte beregningen af dumping- og skadesmargenerne uden at tage kopier af fortrolige dokumenter, eller alternativt at få adgang til at datarum i Kommissionens bygninger, hvor der kunne tages noter.

(22) Kommissionen kunne ikke imødekomme denne anmodning. Hvis virksomhedens jurister skulle gennemgå beregningerne, ville de nøjagtige tal for en eller to virksomheder skulle fremlægges. Dette er ikke muligt, da Kommissionen er forpligtet til at holde disse oplysninger fortrolige, jf. grundforordningens artikel 19.

(23) I det endelige fremlæggelsesdokument nævnte Kommissionen desuden udtrykkeligt, at alle spørgsmål om virksomhedens ret til at forsvare sig — såsom aktindsigt — kan rettes til høringskonsulenten i henhold til høringskonsulentens funktion og beføjelser ([1]). Virksomheden anmodede dog ikke høringskonsulenten om at gribe ind inden for fristen for indsendelse af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(24) Ud fra ovenstående afviser Kommissionen påstandene vedrørende den mulige overtrædelse af den pågældende eksporterende producents proceduremæssige rettigheder.

## B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

### 1. Den pågældende vare

(25) Jf. artikel 26 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare solcelleglas bestående af hærdet planglas af natronkalk med et jernindhold på under 300 ppm, en soltransmission på over 88 % (målt i henhold til AM1,5 300-2 500 nm), en varmebestandighed på indtil 250 °C (målt i henhold til EN 12150), en temperatursvingningsmodstand på Δ 150K (målt i henhold til EN 12150) og en mekanisk modstandsdygtighed på 90 $N/mm^2$ eller mere (målt i henhold til EN 1288-3) (»den pågældende vare« almindeligvis omtalt som »solcelleglas«). Den pågældende vare tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 7007 19 80.

### 2. Påstande vedrørende varedækningen

(26) En eksporterende producent hævdede efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, at gartnerglas, der opfylder de tekniske egenskaber for solcelleglas i betragtning 26 i forordningen om midlertidig told, i modsætning til konklusionen i betragtning 32 i forordningen om midlertidig told, bør udelukkes fra varedækningen. Eksportøren mener for det første, at de fysiske egenskaber ved gartnerglas adskiller sig meget fra egenskaberne ved solcelleglas: i) gartnerglas findes i mange forskellige størrelser afhængigt af kundernes krav, hvorimod solcelleglas findes i visse bestemte størrelser, ii) gartnerglas kan være coated på begge sider, mens solcelleglas til fotovoltaiske moduler (»solcellemoduler«) ikke er coated på begge sider. For det andet har gartnerglas angiveligt andre anvendelsesformål: det kan ikke anvendes til hverken fremstilling af solcellemoduler eller solfangere.

(27) Kommissionen afviser disse påstande af følgende årsager: For det første er det irrelevant, at solcelleglas, der anvendes til fremstilling af drivhuse, har en anden størrelse end solcelleglas, der anvendes til solcellemoduler eller solfangere, da kravene kan variere for både solcellemoduler og drivhuse. Udelukkelse af varer på dette grundlag kan desuden give anledning til omgåelse af antidumpingforanstaltningerne. For det andet består gartnerglas, der sælges på markedet, ikke kun af solcelleglas med dobbeltsidet coating, men kan også være uden coating og med enkeltsidet coating. Desuden anvendes solcelleglasmed dobbeltsidet coating også til både solcellemoduler og solfangere, jf. betragtning 68. Denne fysiske egenskab kan således ikke anvendes til at skelne mellem solcelleglas, der anvendes som gartnerglas og andre anvendelsesformål. Endelig kan det ikke udelukkes, at solcelleglas til brug ved fremstilling af drivhuse anvendes til fremstilling af solcellemoduler og/eller solfangere.

([1]) Afgørelse 2012/199/EU truffet af formanden for Europa-Kommissionen af 29. februar 2012 om høringskonsulentens funktion og beføjelser i visse handelsprocedurer (EUT L 107 af 19.4.2012, s. 5).

(28) Efter fremlæggelsen påstod en importør, at da solcelleglas, der også kan anvendes som møbelglas, ikke var udelukket fra varedækningen, medfører dette en administrativ byrde og forsinkelser for virksomhederne. Dette skyldes angiveligt, at virksomhederne skal indsende testrapporter til toldmyndighederne i Unionen, når toldmyndighederne er i tvivl om, hvorvidt de importerede varer er underlagt foranstaltninger.

(29) Kommissionen mener, at disse glastyper ikke bør udelukkes fra varedækningen i denne undersøgelse, idet solcelleglas potentielt kan anvendes som gartnerglas og møbelglas. For at sikre EU-erhvervsgrenen passende beskyttelse mod dumpingimportens skadevoldende virkning, bør eventuelle muligheder for omgåelse undgås. De positive virkninger af en passende beskyttelse opvejer de negative virkninger af den ekstra administrative byrde, som den pågældende importør angiveligt udsættes for.

(30) En anden eksporterende producent hævdede, at floatglas burde udelukkes fra varedækningen, da den type, som virksomheden fremstiller, anvendes i byggesektoren og drivhussektoren. Virksomheden påstod desuden, at floatglas ikke anvendes til fremstilling af solcellemoduler. På grundlag af de argumenter, som Kommissionen fremsatte i betragtning 33 i forordningen om midlertidig told, gentager Kommissionen imidlertid, at floatglas tydeligvis opfylder de tekniske egenskaber for solcelleglas, jf. betragtning 26 i forordningen om midlertidig told. Desuden fremstilles floatglas af både EU-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter. Dette bekræftes af offentligt tilgængelige oplysninger på internettet ([1]). Derfor afvises denne påstand.

### 3. **Konklusion**

(31) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til den pågældende vare og samme vare, bekræftes alle andre konklusioner i betragtning 26 til 33 i forordningen om midlertidig told.

## C. **DUMPING**

### 1. **Markedsøkonomisk behandling**

(32) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner og derefter af de endelige konklusioner påstod en eksporterende producent, at Kommissionen fejlagtigt havde afvist virksomhedens anmodning om markedsøkonomisk behandling. Samme påstand i forbindelse med fastsættelsen af markedsøkonomisk behandling var allerede blevet fremsat på det foreløbige stadie og var blevet afvist af Kommissionen i betragtning 43 og 47 i forordningen om midlertidig told.

(33) Den eksporterende producent hævdede, at fordelene ved præferentielle skatteordninger og tilskud ikke udgør en væsentlig del af hans omsætning. Det skal i denne forbindelse erindres, at denne og andre påstande allerede blev behandlet i Kommissionens brev til eksportøren af 13. september 2013, hvori Kommissionen meddelte parten sin beslutning om markedsøkonomisk behandling. Det blev navnlig understreget, at den absolutte fordel, der er opnået i UP, især på grund af denne fordel, er irrelevant for vurderingen af, om hvorvidt fordrejningen er »væsentlig«. Påstanden afvises derfor.

(34) I betragtning af ovenstående bekræftes konklusionen om at afvise alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling, jf. betragtning 34-47 i forordningen om midlertidig told.

### 2. **Normal værdi**

#### 2.1. *Valg af referenceland*

(35) I forordningen om midlertidig told blev Tyrkiet valgt som referenceland i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). En eksporterende producent påstod, at Tyrkiet ikke er et egnet referenceland med henblik på fastsættelse af den normale værdi, idet der kun findes en producent af solcelleglas i Tyrkiet, og da der næsten ikke importeres solcelleglas til det tyrkiske marked. Den eksporterende producent påstod desuden, at fortjenesten for solcelleglas på det tyrkiske hjemmemarked var særlig høj, hvilket derfor kunstigt øgede niveauet for den normale værdi. Den samme eksporterende producent erindrede desuden, at der ikke anvendes coatingteknologi på solcelleglas produceret i Tyrkiet og at der ikke anvendes en float-produktionsproces til solcelleglas, der produceres i Tyrkiet. En række vigtige elementer til fastsættelsen af den normale værdi kunne således ikke indhentes fra det tyrkiske hjemmemarked for samme vare. Den eksporterende producent påstod, at man derfor burde have anvendt EU-priserne til fastsættelsen af den normale værdi.

(36) Kommissionen minder for det første om, at der ikke er væsentlige handelshindringer i Tyrkiet vedrørende samme vare. Det kan derfor ikke konkluderes, at det tyrkiske marked for solcelleglas er lukket for international handel. Markedet er derimod åbent, og hjemmemarkedsprisen for den samme vare fastsættes frit ved udbud og efterspørgsel.

([1]) http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

(37) For det andet understreger Kommissionen, hvad angår påstanden om en særligt høj fortjeneste på det tyrkiske hjemmemarked, at den ikke havde observeret en overdreven fortjenstmargen på markedet for samme vare i Tyrkiet i UP i forhold til EU-producenternes fortjeneste i den betragtede periode.

(38) Det forhold, at der ikke produceres visse varetyper i et tredjeland, betyder for det tredje ikke, at det er uegnet som referenceland. Tværtimod fremgår det af grundforordningens artikel 2, stk. 3, at hvis en bestemt varetype ikke sælges på hjemmemarkedet, fastsættes den normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste. Omkostningerne til coating og float-produktionsprocessen blev baseret på efterprøvede data fra EU-erhvervsgrenen.

(39) Ud fra ovenstående afvises påstanden om, at Tyrkiet ikke er et egnet referenceland.

(40) Kommissionen kan desuden ikke acceptere påstanden om, at den normale værdi burde have været fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt i Unionen. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), kan Kommissionen kun anvende EU-priserne til fastsættelsen af den normale værdi, hvis det ikke er muligt at fastsætte denne værdi på grundlag af oplysningerne fra et egnet referenceland. Da det blev konkluderet, at der fandtes et egnet referenceland med tilstrækkelig samarbejdsvilje, var Kommissionen forpligtet til at fastsætte den normale værdi ud fra oplysningerne fra dette referenceland og kunne ikke anvende EU-priserne ([1]).

(41) Kommissionen bekræfter valget af Tyrkiet som referenceland, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7.

2.2. *Normal værdi*

(42) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen fejlagtigt kun havde baseret fastsættelsen af den normale værdi på fortjenstgivende salg i referencelandet og tilføjet en hypotetisk fortjenstmargen til dette salg, hvor dette ikke var fortjenstgivende.

(43) Kommissionen bekræfter, at den i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi, jf. betragtning 61 og 62 i forordningen om midlertidig told, havde undersøgt, at mindst 80 % af salget af alle varetyper af den samme vare på det tyrkiske hjemmemarked var fortjenstgivende. Derfor blev alt salg på det tyrkiske hjemmemarked taget i betragtning ved fastlæggelsen af den normale værdi, uanset om det var fortjenstgivende. Påstanden er derfor ubegrundet og blev således afvist.

(44) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende fastsættelsen af den normale værdi, bekræftes konklusionerne i betragtning 58-64 i forordningen om midlertidig told.

2.3. *Eksportpris*

(45) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende eksportpriser, bekræftes betragtning 65 i forordningen om midlertidig told.

2.4. *Sammenligning*

(46) Efter fremlæggelsen af de foreløbige og de endelige konklusioner påstod en eksporterende producent, at Kommissionen fejlagtigt havde justeret virksomhedens eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Virksomheden påstod, at producenten og dens forretningsmæssigt forbundne forhandler udgør en enkelt økonomisk enhed, og at en sådan justering derfor er udelukket. Under alle omstændigheder er justeringen for høj, idet Kommissionen baserede den på den faktiske avance, som ikke blev fastlagt efter armslængdeprincippet, men snarere var et resultat af en aftale om afregningspriser. Kommissionen burde i stedet have foretaget en eventuel justering på grundlag af en estimeret avance mellem en producent og en ikke forretningsmæssigt forbunden importør på normale markedsvilkår.

(47) Undersøgelsen viste, at den eksporterende producent selv havde en fuldt funktionsdygtig eksportafdeling, som forhandlede salgsbetingelser med kunder i Unionen, placerede produktionsordrer, organiserede og forestod forsendelse til EU-kunder, herunder alle forsendelsesdokumenter, vedrørende den endelige vare og forestod behandling af eksporttold og udarbejdede salgsdokumenter. Der var ganske rigtigt intet overlap vedrørende de eksportrelaterede opgaver mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Den eksporterende producent udstedte dog salgsfakturaer til forhandleren, som til gengæld udstedte en salgsfaktura til EU-kunden på den kontraktmæssige pris. Den forretningsmæssigt forbundne forhandler opkrævede betalingen, fratrak en avance og betalte det resterende beløb til den eksporterende producent.

([1]) Sag 338/10, Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

(48) Kommissionen fastslår derfor, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke kan betragtes som en intern salgsafdeling, selv hvis de to virksomheder kunne betragtes som en enkelt økonomisk enhed, og at en justering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), derfor var fuldt berettiget. Da justeringen desuden afspejlede den faktiske avance mellem de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, er der ingen grund til at erstatte den med et teoretisk beløb. Påstanden afvises derfor.

(49) En eksporterende producent påstod, at virksomhedens produktionskapacitet var meget højere end EU-erhvervsgrenens, og at den derfor havde en fordel i form af lavere omkostninger i produktionsprocessen af den pågældende vare. Kommissionen burde derfor overveje denne påståede fordel i forbindelse med virksomhedens lavere produktionsomkostninger og foretage en nødvendig justering.

(50) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Den eksporterende producent henviser for det første ikke til en relevant lovbestemmelse, som kunne berettige en sådan justering. For det andet godtgøres det ikke, at de lavere omkostninger som følge af højere produktionskapacitet ville påvirke priserne eller prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Selv hvis en omkostningsforskel kunne påvises, er det nemlig ikke klart, hvordan dette afspejles i den endelige pris og om den eventuelt modregnes af en forskel i andre omkostninger.

(51) Den påståede fordel, som den eksporterende producent påberåber sig, vedrører desuden angiveligt lavere produktionsomkostninger i forhold til EU-erhvervsgrenens omkostninger. Det erindres i den forbindelse, at den eksporterende producent ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, og at virksomhedens omkostninger derfor ikke blev efterprøvet. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsatte Kommissionen den normale værdi på grundlag af referencelandsproducentens faktiske priser og/eller omkostninger, idet priserne og omkostningerne i lande uden markedsøkonomi ikke bestemmes af markedskræfterne og derfor som sådan ikke er en pålidelig erstatning for markedspriser eller omkostninger.

(52) En eksporterende producent fra Kina påstod, at Kommissionen burde justere eksportprisen ab fabrik hos en af virksomhedens konkurrenter ved at fratrække et servicegebyr og et licensgebyr, som den angiveligt havde betalt til en tredjepart.

(53) Kommissionen må tilbagevise denne påstand. Den eksporterende producent henviser for det første ikke til en relevant bestemmelse i grundforordningen, som kunne berettige en sådan justering. Selv om denne påstand for det andet kunne betragtes som hørende under grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra e), som omhandler justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lastningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger, vedrører denne bestemmelse ikke servicegebyrer eller omkostninger i forbindelse med licensaftaler. Sådanne omkostninger er driftsomkostninger, der normalt afholdes af virksomheder, der producerer varer ved hjælp af en teknologilicens, som indhentes fra en tredjepart, uanset om varerne eksporteres eller sælges på hjemmemarkedet. Disse omkostninger bør derfor afspejles i den endelige pris både til eksport og til salg på hjemmemarkedet. Omkostningerne kan derfor ikke påvirke sammenligneligheden mellem eksportprisen og den normale værdi. En justering i henhold til artikel 2, stk. 10, er således ikke begrundet, og påstanden afvises derfor.

(54) Som det fremgår af betragtning 67 og 68 i forordningen om midlertidig told, blev der for at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.

(55) På dette grundlag blev der foretaget virksomhedsspecifikke justeringer for transport-, søgods-, forsikrings-, håndterings- og lastningsomkostninger og dermed forbundne omkostninger, eksportafgifter og provisioner i alle tilfælde, hvor det blev påvist, at det påvirkede prissammenligneligheden. Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger bemærkede Kommissionen dog en skrivefejl i forbindelse med justeringen for moms. Denne fejl er følgelig blevet rettet i dumpingberegningerne, som fremgår af tabellen i betragtning 169 nedenfor.

(56) To eksporterende producenter påstod, at prissammenligningen mellem eksportprisen og den normale værdi ikke var blevet foretaget korrekt for en varetype. Denne påstand er behandlet i betragtning 67-68.

2.5. *Dumpingmargener*

(57) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftes den metode, der var blevet anvendt til beregning af dumpingmargenerne som beskrevet i betragtning 69-73 i forordningen om midlertidig told.

(58) En eksporterende producent påstod, at den i spørgeskemaet vedrørende antidumping fejlagtigt havde udfyldt priser, der inkluderede omkostninger, forsikring og fragt (»cif-priser«) for en række af virksomhedens eksportsalgstransaktioner af den pågældende vare til EU. De anførte cif-priser var for lave, hvilket øgede virksomhedens dumpingmargen og skadesmargen.

(59) Kommissionen undersøgte denne påstand grundigt. Under kontrolbesøget krydstjekkede og undersøgte Kommissionen cif-priserne for de respektive transaktioner med EU-importøren, og påstandens gyldighed blev efterfølgende bekræftet. Påstanden blev derfor accepteret.

(60) Under hensyntagen til justeringerne af den normale værdi og af eksportprisen, som anført i ovennævnte betragtninger, og da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, fastsættes de endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

| Virksomhed | Dumpingmargen |
|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 83,1 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 78,4 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 90,1 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 41,6 % |
| Andre samarbejdsvillige virksomheder | 84,7 % |
| Alle andre virksomheder | 90,1 % |

## D. **SKADE**

### 1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen**

(61) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen. Kommissionen bekræfter derfor betragtning 75-79 i forordningen om midlertidig told.

### 2. **EU-forbruget**

(62) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner blev de oplysninger om salgsmængden, som klageren indsendte vedrørende EU-producenter i stikprøven, opdateret med data fra EU-producenterne i stikprøven. Følgelig blev tabel 1 korrigeret (se herunder). Denne korrektion ændrer eller annullerer ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt af oplysningerne i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftes tendensen i EU-forbruget, jf. betragtning 80-82 i forordningen om midlertidig told.

*Tabel 1*

**EU-forbruget (1 000 $m^2$)**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Samlet EU-forbrug | 16 596 | 28 239 | 33 993 | 27 412 |
| *Indeks* | *100* | *170* | *205* | *165* |

*Kilde:* Glass for Europe, klageren og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven

### 3. **Mængde, pris og markedsandel for dumpingimporten fra det pågældende land**

(63) Som følge af den korrektion, der blev foretaget i EU-erhvervsgrenens salg (se betragtning 62) blev markedsandelen for importen fra det pågældende land også korrigeret (se tabel 2). Denne korrektion ændrer ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt af oplysningerne i forordningen om midlertidig told.

(64) Kommissionen bekræfter derfor betragtning 83-87 i forordningen om midlertidig told.

*Tabel 2*

**Importmængde (1 000 $m^2$) og markedsandel**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Markedsandel | 7,2 % | 7,3 % | 18,1 % | 30,5 % |
| *Indeks* | *100* | *100* | *250* | *421* |

*Kilde:* Glass for Europe, klageren og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven

4. **Prisunderbud**

(65) Beregningen af underbuddet i UP fremgår af betragtning 88-89 i forordningen om midlertidig told. Den vejede gennemsnitlige salgspris pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet og som blev justeret til ab fabrik, blev sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype, som blev importeret fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven. Den pågældende import foregik til den første uafhængige kunde på EU-markedet og var fastsat på cif-basis, med en opadgående justering, dvs. for toldbehandlingsomkostninger, told, håndterings- og lasteomkostninger. Disse justeringer øgede prisen, afhængigt af varekontrolnummeret, med 7 til 15 %.

(66) Prissammenligningen blev foretaget ved en sammenligning af varekontrolnumre for transaktioner i samme handelsled, efter passende justering, jf. betragtningen ovenfor, og med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen udtrykt som en procentdel af omsætningen i UP for EU-producenterne i stikprøven viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på mellem 10,6 % og 26,7 % af de stikprøveudvalgte EU-producenters priser ved dumpingimport af den pågældende vare.

(67) To eksporterende producenter påstod, at prissammenligningen ikke var blevet foretaget korrekt for en varetype. Det blev navnlig påstået, at solcelleglas med dobbeltsidet coating ikke burde have været sammenlignet med solcelleglas med enkeltsidet coating. Omkostningerne og prisen til solcelleglas med dobbeltsidet coating er angiveligt meget højere end prisen og omkostningerne til solcelleglas med enkeltsidet coating. Det blev endvidere hævdet, at solcelleglas med dobbeltsidet coating »normalt« har en meget højere soltransmissionseffektivitet end solcelleglas med enkeltsidet coating. Endelig påstod en eksportør, at der til solcellemoduler aldrig anvendes solcelleglas med dobbeltsidet coating, da prisen er meget højere end til solcelleglas med enkeltsidet coating, men soltransmissionseffektiviteten ved solcelleglas med dobbeltsidet coating er den samme som ved solcelleglas med enkeltsidet coating, når de bruges til fremstilling af solcellemoduler. Ved solvarmeanvendelser er den højere soltransmission ved solcelleglas med dobbeltsidet coating derimod angiveligt vigtig, da den på grund af solvarmeanvendelsen kan være meget mere effektiv.

(68) Kommissionen afviser påstandene fra de eksporterende producenter af følgende grunde. For det første fremlagde den eksporterende producent ingen beviser for, at der er en væsentlig forskel i produktionsomkostningerne mellem solcelleglas med enkeltsidet coating og solcelleglas med dobbeltsidet coating. EU-erhvervsgrenen hævdede det modsatte og påstod, at produktionsomkostningerne varierer afhængigt af den anvendte coatingteknologi, og at solcelleglas med dobbeltsidet coating ikke nødvendigvis er dyrere end solcelleglas med enkeltsidet coating og omvendt. For det andet kan der med solcelleglas med dobbeltsidet coating ganske rigtigt opnås en højere soltransmission end med solcelleglas med enkeltsidet coating (førstnævnte kan opnå en soltransmission på højst 98 %, mens sidstnævnte — op til 95 %), og denne tekniske egenskab er kun af betydning for solvarmeanvendelser, men dette er irrelevant for solcellemoduler. I modsætning til den eksporterende producents påstand sælges solcelleglas med dobbeltsidet coating også til producenter af solcellemoduler og udgør endda deres vigtigste marked. I UP var EU-erhvervsgrenens salg af solcelleglas med dobbeltsidet coating til solvarmeanvendelse faktisk ubetydeligt (mindre end 1 % af det samlede salg af solcelleglas med dobbeltsidet coating; resten af salget var bestemt til solcellemoduler).

(69) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner blev der modtaget to bemærkninger om omkostninger påløbet efter import. I den første bemærkning påstod klageren, at justeringen for omkostninger til toldbehandling, told, håndterings- og lasteomkostninger burde være meget lavere, nemlig 0,26 EUR/$m^2$ for toldbehandling, håndterings- og lasteomkostninger plus 3 % told, i stedet for 0,40 EUR/$m^2$ plus 3 % told, som var det anvendte.

(70) Den anden bemærkning kom fra en eksporterende producent som påstod, at der ikke var fremlagt oplysninger om fordelingen af omkostningerne, bortset fra en overordnet sats på 0,40 EUR/$m^2$, som omfatter håndteringsomkostninger, toldbehandlingsgebyr og midlertidig opbevaring af importerede varer i forbindelse med importen. Det blev endvidere påstået, at de kriterier, der blev anvendt til at afgøre, om en justering var hensigtsmæssig eller ej, ikke var blevet uddybet.

(71) De pågældende justeringer, som Kommissionen har anvendt, er baseret på verificerede data fra importører af solcelleglas produceret i Kina og afspejler de faktiske vejede gennemsnitlige omkostninger påløbet ved import af den pågældende vare i UP. Klageren fremlagde tværtimod en udtalelse om almindelige standardpriser, som blev anvendt af en uafhængig speditør ved import fra Kina i standardskibscontainere. Denne udtalelse er ikke et gyldigt bevis for de faktiske priser, som speditørerne opkrævede ved import af den pågældende vare i UP. Klagerens påstand blev derfor afvist.

(72) Hvad angår den eksporterende producents påstand, kunne der ikke fremlægges en yderligere opdeling af beløbet på 0,40 EUR/$m^2$, da dette beløb er et vejet gennemsnit beregnet på basis af en række faktiske fakturaer, som blev udstedt i UP for import af kinesisk solcelleglas i forskellige EU-havne. De faktiske omkostninger, som påløb efter importen, varierier således afhængigt af ankomststedet i EU, varetypen, brugen af midlertidig opbevaring på importstedet mm.

(73) Kommissionens justering af omkostninger efter importen i forordningen om midlertidig told blev desuden fundet hensigtsmæssig, da den er baseret på verificerede faktiske fakturaer for import af kinesisk solcelleglas, som blev betalt af uafhængige importører.

(74) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til den metode, der var blevet anvendt til beregning af underbud, bekræftes prissammenligningsmetoden som beskrevet i betragtning 89 og 90 i forordningen om midlertidig told.

5. **Makroøkonomiske indikatorer**

(75) Som det fremgår af betragtning 92 i forordningen om midlertidig told, skelnede Kommissionen i forbindelse med skadesanalysen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. De makroøkonomiske indikatorer for den betragtede periode blev analyseret på grundlag af data fra EU-erhvervsgrenen, som vedrørte alle EU-producenter, der gav sig til kende i løbet af undersøgelsen.

(76) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke havde udført skadesanalysen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 5, da den gennemførte skadesanalysen på grundlag af to separate og angiveligt inkonsekvente sæt af oplysninger, nemlig de makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer. Virksomheden mener desuden, at den påståede manglende konsekvens i analysen, som blev baseret på to sæt oplysninger, rejser alvorlig tvivl om hensigtsmæssigheden, retfærdigheden og objektiviteten af det samlede skadesbillede.

(77) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog virksomheden sin påstand. Den henviste også til en række tidligere undersøgelser, hvor EU-institutionerne angiveligt på inkonsekvent vis havde betragtet forskellige sæt af oplysninger som makro- eller mikroøkonomiske data.

(78) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Denne metode anvendes i forbindelse med stikprøver for at analysere EU-erhvervsgrenens situation og tage højde for ikke blot de tendenser, der fremgår af stikprøven, men også tendenserne for EU-erhvervsgrenen som helhed. Alle de faktorer, der er foreskrevet i grundforordningens artikel 3, stk. 5, blev taget i betragtning i analysen. Konklusionen om skade blev desuden truffet på grundlag af samtlige oplysninger. Skadesanalysen blev således gennemført i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 5.

(79) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræfter Kommissionen betragtning 90-94 i forordningen om midlertidig told.

(80) Hvad angår de makroøkonomiske indikatorer, som Kommissionen analyserede i betragtning 95-103 i forordningen om midlertidig told, ændredes EU-producenternes markedsandel en anelse (jf. tabel 5) som følge af korrektionen i EU-erhvervsgrenens salg (jf. betragtning 62). Denne korrektion ændrer imidlertid ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt af oplysningerne i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræfter derfor betragtning 95-105 i forordningen om midlertidig told.

*Tabel 5*

**Salgsmængde og markedsandel**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Salgsmængde (1 000 $m^2$) | 14 696 | 25 303 | 26 556 | 18 039 |
| *Indeks* | *100* | *172* | *181* | *123* |
| Markedsandel | 88,6 % | 89,6 % | 78,1 % | 65,8 % |
| *Indeks* | *100* | *101* | *88* | *74* |

*Kilde:* Glass for Europe, klageren og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven

6. **Mikroøkonomiske indikatorer**

(81) Efter fremlæggelsen af de midlertidige konklusioner blev enhedsomkostningerne hos EU-producenterne i stikprøven opdateret. Følgelig blev der foretaget en lettere korrektion i tabel 7 (se herunder). Denne korrektion ændrer eller annullerer ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt på grundlag af oplysningerne i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræfter Kommissionen derfor betragtning 106-123 i forordningen om midlertidig told.

*Tabel 7*

**Gennemsnitlige salgspriser i Unionen**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/$m^2$) | 13,13 | 8,38 | 8,44 | 9,34 |

*Kilde:* EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

7. **Konklusion om skade**

(82) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger bekræfter Kommissionen konklusionerne i betragtning 124-129 i forordningen om midlertidig told, nemlig at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

E. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

1. **Dumpingimportens virkninger**

(83) I betragtning 131, 132 og 133 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at der er en årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra Kina. Denne konklusion blev anfægtet af adskillige interesserede parter, som påstod, at der ikke er noget rimeligt og konsekvent tidssammenfald mellem skaden og den øgede import fra det pågældende land. Dette skyldes, at den kinesiske import steg betydeligt mellem 2009 og 2011. Den gennemsnitlige pris på den kinesiske import i 2011 var desuden på 4,96 EUR/$m^2$, et beløb, som er tæt på prisen i 2012 (4,38 EUR/$m^2$).

(84) De samme parter anfægtede, at konklusionen om, at EU-erhvervsgrenens skade bør tilskrives den kinesiske import i 2012, er i modstrid med konklusionen om, at den kinesiske import angiveligt ikke havde nogen negativ indvirkning året før, navnlig hvad angår EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen, selv om den gennemsnitlige importpris ikke varierede meget.

(85) Fra begyndelsen af den betragtede periode til udgangen af undersøgelsesperioden steg importen med 596 % med en stigning på 321 % i markedsandelen. Importpriserne faldt med 27,2 % i den betragtede periode.

(86) Det er korrekt, at EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen i 2011 kun var lidt lavere end i 2010 til trods for den store stigning i importen fra Kina allerede i 2011. I 2011 steg EU-forbruget af solcelleglas imidlertid betydeligt, nemlig med 20,4 % mellem 2010 og 2011, hvorimod importen fra Kina steg med 150 % i samme periode. I UP steg den kinesiske importmængde yderligere med over 35 % i forhold til 2011, mens forbruget faldt med lidt over 19 %. Dette viser tydeligt et tidsmæssigt sammenfald mellem den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen i UP, og den markante stigning i den kinesiske dumpingimport. Logisk set går der desuden en rum tid, før EU-producenterne mærker de negative virkninger af den øgede dumpingimport (f.eks. tab af kunder, økonomiske tab, mindre investeringsafkast og likviditet mv.). Derfor afvises påstanden.

(87) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner påstod de samme parter, at det tidsmæssige sammenfald mellem den væsentlige skade og den kinesiske dumpingimport ikke kan vurderes på grundlag af hele den betragtede periode fra 2009 til udgangen af UP, uden at der tages højde for de interventionstendenser, der blev observeret i denne periode.

(88) Kommissionen analyserede også interventionstendenserne i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenen var ganske rigtigt stadig fortjenstgivende i 2011, mens den kinesiske import allerede steg markant samme år, men dette berører ikke konklusionen om, at der i UP var et tidsmæssigt sammenfald mellem den skade, som forvoldtes EU-erhvervsgrenen, og den kinesiske dumpingimport.

(89) Mens forbruget faldt med lidt mere end 19 % i UP

— øgede de kinesiske eksporterende producenter deres markedsandel med 12,4 procentpoint i forhold til 2011, mens EU-erhvervsgrenens andel faldt med 12,3 procentpoint

— øgede de kinesiske eksporterende producenter importmængden fra Kina med over 35 % i forhold til et fald på 32 % i EU-erhvervsgrenens salg, og

— reducerede de kinesiske eksporterende producenter deres allerede meget lave eksportpriser med over 10 % og underbød EU-erhvervsgrenens priser med op til 26,7 %, hvorved de bidrog til EU-erhvervsgrenens væsentlige tab i UP.

(90) Ud fra ovenstående analyse konkluderer Kommissionen, at tilstedeværelsen af dumpingimporten og den betydelige stigning i dumpingimportens markedsandel til priser, der konstant underbyder EU-erhvervsgrenens priser, har forårsaget den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(91) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til dumpingimportens virkninger, bekræftes betragtning 131, 132 og 133 i forordningen om midlertidig told.

2. **Andre faktorers indvirkning**

2.1. *Import fra tredjelande*

(92) Som følge af den korrektion, der blev foretaget i EU-erhvervsgrenens salgsdata (se betragtning 62) blev markedsandelen for importen fra tredjelande også korrigeret en anelse (se tabel 11). Denne korrektion ændrer imidlertid ikke tendensen eller de konklusioner, der er udledt på grundlag af oplysningerne i forordningen om midlertidig told.

(93) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræfter Kommissionen betragtning 134-137 i forordningen om midlertidig told.

*Tabel 11*

**Import fra tredjelande (i 1 000 $m^2$)**

| Tredjelande | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Markedsandel | 4,2 % | 3,1 % | 3,8 % | 3,7 % |
| *Indeks* | *100* | *74* | *90* | *88* |

*Kilde:* Glass for Europe, klageren og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne

2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(94) En part anfægtede Kommissionens konklusioner i betragtning 139 i forordningen om midlertidig told om, at faldet i de stikprøveudvalgte EU-producenters eksportsalg i UP med stor sandsynlighed skyldtes de meget lave kinesiske priser ved eksport til EU-erhvervsgrenens største eksportmarkeder (nemlig USA og Canada). Parten mente, at denne konklusion er uberettiget, da den kinesiske eksport også var til stede i 2011, og at der således ikke er nogen grund til, at indvirkningen først skulle være indtruffet i 2012. Virksomheden mente desuden, at den egentlige grund til deres lave eksportsalg var, at EU-erhvervsgrenen ikke var konkurrencedygtig, og at EU-erhvervsgrenen, da verdensmarkedspriserne faldt, ikke længere var konkurrencedygtig. Parten påstod således, at faldet i EU-erhvervsgrenens eksportsalg i UP i yderligere grad bidrog til skaden.

(95) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportsalg udgjorde 20 % af deres samlede salg udtrykt i mængde i 2009 (etableringsfasen), i 2010 11 % og som det højeste kun 14 % i 2011. I 2012 faldt eksportsalget yderligere til 5 %.

(96) Kommissionen afviser disse påstande af følgende årsager: EU-markedet, som er et af de største i verden, har altid været og er stadig EU-erhvervsgrenens vigtigste marked, og altså ikke tredjelandsmarkederne. Solcelleglas er desuden forholdsvist tungt og skrøbeligt, hvilket medfører ekstra omkostninger ved transport over lange distancer (på grund af brud og korrosion). På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen har indhentet via de stikprøveudvalgte eksporterende producenters spørgeskemabesvarelser, er de kinesiske priser ved eksport til EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarkeder ganske rigtigt meget lave og faldt endda yderligere i UP i forhold til 2011. Dette viser, at EU-erhvervsgrenens forringede eksportresultater hovedsagelig skyldes de stadigt faldende kinesiske eksportpriser, også på tredjelandsmarkederne, hvilket bekræftes af undersøgelsen.

(97) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner påstod den samme part, at undersøgelsen vedrørte EU-markedet og ikke behandlede angiveligt uretfærdig prisfastsættelsespraksis på tredjelandsmarkeder.

(98) I EU-institutionernes konklusioner — selv ud fra den antagelse, at de var korrekte — blev den skade, der forvoldtes af andre faktorer, desuden tilskrevet dumpingimporten til Unionen. Den påståede lavpriseksport eller subsidierede eksport fra Kina til tredjelandene var derfor ikke dumpingimport til EU, og udgjorde således en anden faktor, hvis skadevoldende virkninger ikke kunne tilskrives dumpingimporten.

(99) Kommissionen må tilbagevise denne påstand. Kommissionen undersøgte ikke, om de kinesiske importpriser på tredjelandsmarkerne er dumpede og/eller subsidierede. Ud fra de eksportpriser til tredjelande, som blev fremlagt af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, fastslog Kommissionen blot, at der har været et konstant fald i disse priser i de senere år.

(100) Kommissionen undersøgte ligeledes faldet i de kinesiske importpriser til tredjelande som en separat faktor og tilskrev det ikke dumpingimporten til Unionen. Denne kendsgerning blev ganske rigtigt kun anvendt som en mulig forklaring på EU-erhvervsgrenens forringede eksport til dens vigtigste tredjelandsmarkeder, men dog på baggrund af, at disse markeder ikke var og aldrig har været EU-erhvervsgrenens vigtigste markeder. Selv i de bedste år, nemlig 2010 og 2011, foregik over 85 % af EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet.

(101) Derfor bekræftes konklusionen i betragtning 140 i forordningen om midlertidig told om, at de stikprøveudvalgte EU-producenters forværrede eksportresultater ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen påførtes.

2.3. *Udviklingen i forbruget, kapaciteten og kapacitetsudnyttelsen*

(102) En part påstod, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes faldet i EU-forbruget. Dette er angiveligt den eneste faktor, der tilsyneladende faldt første gang i 2012, og som skaden med rimelighed kan tilskrives, hvorimod den kinesiske import allerede begyndte i 2011 til priser, der ligger tæt på priserne i 2012. Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog virksomheden sin påstand.

(103) Det er rigtigt, at forbruget faldt i 2012 i forhold til de tidligere år. Kommissionens analyse strækker sig imidlertid fra starten af den betragtede periode i 2009 til udgangen af UP, og i denne periode steg EU-forbruget samlet set med 65 %. I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel konstant betydeligt, nemlig med 25,7 %, mens markedsandelen for den kinesiske import steg med 321 %. Stigningen i den kinesiske import var på 596 % i den betragtede periode.

(104) Desuden var EU-forbruget i UP på stort set samme niveau som 2010, mens 2010, jf. tabel 10 i forordningen om midlertidig told, var det år, hvor EU-erhvervsgrenen opnåede en rimelig fortjeneste. Derfor kan faldet i EU-forbruget i UP ikke i sig selv have forårsaget de tab, der påførtes EU-erhvervsgrenen i UP. Desuden faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 26,6 % mellem 2010 og 2012, mens markedsandelen for den kinesiske import steg med 318 % i samme periode. Hvis faldet i forbruget i UP skulle have påført EU-erhvervsgrenen skade, skulle faldet endelig også have påvirket den kinesiske import. Dette er dog tydeligvis ikke tilfældet. Tværtimod steg den kinesiske import betydeligt i UP, både udtrykt i mængder og markedsandel.

(105) Kommissionen afviser derfor denne påstand og bekræfter konklusionerne i betragtning 141 og 142 i forordningen om midlertidig told.

(106) Hvad angår EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet, jf. tabel 4 i forordningen om midlertidig told, er det Kommissionens opfattelse, at stigningen i produktionskapaciteten tydeligvis fulgte den stigende tendens i EU-forbruget indtil 2011.

(107) Kommissionen fastslog også, at den vigtigste årsag til stigningen på 12,5 % i produktionskapaciteten mellem 2011 og udgangen af UP var, at en virksomhed kom ind på markedet for solcelleglas, mens produktionskapaciteten for alle andre virksomheder på markedet faldt lidt i samme periode.

(108) Kommissionen mener derfor, at tendensen i EU-erhvervsgrenens kapacitetsudvikling generelt fulgte udviklingen i EU-forbruget. Kommissionen finder således, at EU-erhvervsgrenens høje produktionskapacitet, som allerede var høj i starten af den betragtede periode og forblev høj i hele UP, ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(109) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner påstod en række parter, at Kommissionen ikke tog højde for den påståede overkapacitet som en vigtig årsag til skaden. I den betragtede periode var stigningen i kapaciteten angiveligt ikke begrundet i stigningen i forbruget, idet EU-erhvervsgrenen konstant havde en stor forskel mellem produktionskapaciteten og forbruget, hvilket efter disse parters opfattelse ikke er økonomisk bæredygtigt. En part påstod desuden, at den kendsgerning, at der kom en ny konkurrent på markedet mellem 2011 og udgangen af UP, bidrog til skaden, idet det medførte en stigning i forbruget.

(110) Det blev desuden påstået, at det faldende EU-forbrug og den stigende produktionskapacitet kombineret med et fald i eksportsalget resulterede i en lav kapacitetsudnyttelse. Den lave kapacitetsudnyttelse forårsagede høje faste omkostninger, hvilket efter partens opfattelser i voldsom grad på virkede EU-erhvervsgrenen for solcelleglas.

(111) Kommissionen bemærker, at den samlede EU-erhvervsgrens kapacitetsniveau konstant var højere end det samlede EU-forbrug i hele den betragtede periode. Dette har dog ikke forhindret de stikprøveudvalgte EU-producenter i at opnå fortjeneste i de to år forud for UP, hvorimod de havde væsentlige tab på 14,5 % i UP alene.

(112) Desuden steg kapaciteten hos de stikprøveudvalgte EU-producenter kun med 4 % mellem 2010 og 2011 og med 2,6 % mellem 2011 og UP, hvilket resulterede i en beskeden samlet stigning på 6,7 % mellem 2010 og UP.

(113) Der var således en forskel mellem forbruget og kapaciteten i hele den betragtede periode, og selv om forskellen var lidt større i UP, kan den ikke forklare de store tab, som virksomhederne i stikprøven påførtes i UP. Kommissionen afviser derfor påstanden om, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsniveau ikke skulle være økonomisk bæredygtigt.

(114) Hvad angår påstanden om, at den nye konkurrent i 2012 bidrog til EU-erhvervsgrenens skade, bemærker Kommissionen, at den nye konkurrent, selv om den havde installeret en høj kapacitet, havde meget begrænsede produktions- og salgsmængder på ca. 2 % af det samlede EU-salg i UP. Den nye konkurrent havde således næsten ingen indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater som helhed, bortset fra at den øgede erhvervsgrenens kapacitet og kapacitetsudnyttelse betydeligt. Uden denne virksomheds data ville alle de andre EU-producenters kapacitet faktisk være faldet mellem 2011 og 2012.

(115) Undersøgelsen bekræftede desuden ikke, at erhvervsgrenen for solcelleglas blev markant påvirket af de faste omkostninger. De stikprøveudvalgte EU-producenters gennemsnitlige faste omkostninger var nemlig på 25-35 % af de samlede produktionsomkostninger i UP. I de foregående år, 2010 og 2011, udgjorde de faste omkostninger en lavere procentdel, som dog stadig lå inden for samme interval. Dette viser klart, at den høje kapacitet i UP tydeligvis havde en indvirkning på produktionsomkostningerne, men indvirkningen var ikke væsentlig og kan ikke forklare de store tab i UP, navnlig i forhold til fortjenesten i de foregående år. Desuden faldt de stikprøveudvalgte EU-producenters kapacitetsudnyttelse i forhold til de foregående år, men var stadig på 65 % i UP.

(116) Endelig tog Kommissionen i forbindelse med analysen også højde for, at den installerede produktionskapacitet kan tilpasses til andre typer glas, som ikke hører under varedækningen i denne undersøgelse. Kommissionen er også på grund af dette element uenig med den interesserede part i, at den høje installerede kapacitet ikke er økonomisk bæredygtig.

(117) Ud fra ovenstående afviser Kommissionen partens påstand og gentager, at udviklingen i forbruget, kapaciteten og kapacitetsudnyttelsen i den betragtede periode, som blev analyseret både separat og kumulativt, ikke er af et sådant omfang, at den kan bryde årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som forvoldtes EU-erhvervsgrenen, og dumpingimporten.

2.4. *Tendenser for solcellemoduler*

(118) To parter påstod, at EU-erhvervsgrenens skade udover udviklingen i forbruget af den pågældende vare også skyldtes faldet i forbruget af solcellemoduler og de tab, som denne erhvervsgren oplevede ultimo 2011 og primo 2012. Virkningen af de finansielle problemer hos producenterne af solcellepaneler på markedet for solcelleglas begyndte angiveligt først at vise sig ved udgangen af 2011 og i 2012, da der går en vis tid mellem de to begivenheder.

(119) De samme argumenter blev gentaget af en part efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner.

(120) I betragtning 143 i forordningen om midlertidig told konstaterede Kommissionen ganske rigtigt, at de observerede tendenser for solcellemoduler har en afgørende indvirkning på forbruget af solcelleglas, da 80-85 % af salget af solcelleglas foregår til producenter af solcellemoduler (fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og fotovoltaiske tyndfilmsmoduler). Forbruget af solcellemoduler steg, jf. betragtning 143 og 144 i forordningen om midlertidig told, konstant i hele den betragtede periode, dvs. 2009-2012, og selv om der var en nedgang i 2012, var forbruget 221 % højere end i 2009 og 44 % højere end i 2010 ([1]). Det blev desuden konstateret, at nedskæringerne i de faste afregningspriser ved udgangen af 2011 og begyndelsen af 2012 ikke havde brudt årsagssammenhængen mellem dumpingimporten af solcellemoduler og den væsentlige skade, der var blevet konstateret ([2]), idet efterspørgslen efter solcellemoduler fortsat var relativt høj i perioden 2009-2012.

(121) Ud fra ovenstående konkluderer Kommissionen, at faldet i forbruget af solcellemoduler i 2012 ikke alene kan betragtes som en faktor af et omfang, der kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten af solcelleglas fra Kina og den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(122) Da efterspørgslen efter solcellemoduler ligeledes var forholdsvis stor i perioden 2009-2012, og da efterspørgslen efter solcelleglas steg med 65 % i samme periode, kan indvirkningen af den forværrede økonomiske situation hos producenterne af solcellemoduler ved årsskiftet 2011/2012 på forbruget af solcelleglas ikke alene betragtes som en faktor af et omfang, der kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten af solcelleglas fra Kina og den væsentlige skade, som forvoldtes EU-producenterne.

(123) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger, bekræftes konklusionen i betragtning 144 i forordningen om midlertidig told.

2.5. *Konklusion om årsagssammenhæng*

(124) Ud fra ovenstående bekræfter Kommissionen sine konklusioner i betragtning 130-133 i forordningen om midlertidig told om, at importen af den pågældende vare fra det pågældende land blev dumpet i UP og underbød EU-erhvervsgrenens salg. Der er desuden et klart tidsmæssigt sammenfald mellem de øgede mængder af dumpingimport og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation. Dumpingimporten var i direkte konkurrence med EU-erhvervsgrenens produktion, og som følge heraf mistede EU-erhvervsgrenen rentabilitet og markedsandel i den betragtede periode. Andre mulige årsager til skaden blev analyseret både individuelt og kumulativt ovenfor, men ingen af dem var af et sådant omfang, at de kunne bryde den konstaterede årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(125) Der blev ikke fremlagt nye oplysninger, der kunne ændre konklusionen, og da der ikke blev modtaget andre bemærkninger til konklusionen om årsagssammenhæng, bekræfter Kommissionen betragtning 145 og 146 i forordningen om midlertidig told.

## F. **UNIONENS INTERESSER**

### 1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(126) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 148-151 i forordningen om midlertidig told.

### 2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandleres interesser**

(127) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importører og forhandleres interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 152-154 i forordningen om midlertidig told.

([1]) Tabel 1-a og 1-b på s. 16 i Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152 af 5.6.2013, s. 5) (»Forordningen om midlertidig told på solcellepaneler«). I henhold til kapitel B i den midlertidige forordning om solcellepaneler er den pågældende vare i nævnte undersøgelse fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler og wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium. Fotovoltaiske tyndfilmsmoduler er derfor ikke genstand for nævnte undersøgelse, og forbruget heraf er ikke behandlet.

([2]) Konklusionerne i forordningen om midlertidig told på solcellepaneler i betragtning 107-109 blev bekræftet i betragtning 245-265 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 1).

3. **Råvareleverandørernes interesser**

(128) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftes betragtning 155 i forordningen om midlertidig told.

4. **Brugernes interesser**

(129) En bruger gav sig til kende og udtalte, at antidumpingforanstaltningerne ikke vil påvirke den, da den ikke har anvendt solcelleglas produceret i Kina og ikke har planer herom.

(130) En eksporterende producent påstod, at indførelsen af en antidumpingtold på kinesisk solcelleglas kan have en lille fordel for EU-erhvervsgrenen for solcelleglas, men også kan være til stor skade for EU-producenterne af solcellemoduler og solfangere, da de vil skulle betale højere priser for den pågældende vare. Desuden vil dette uden tvivl være i strid med Unionens miljøbeskyttelsesmål, da det vil øge priserne på solcellemoduler og solfangere, og da det vil gavne solcelleglasindustrien, som den eksporterende producent opfatter som energiintensiv.

(131) Som det fremgår af betragtning 157 i forordningen om midlertidig told, vil indførelsen af antidumpingtold kun have en begrænset indvirkning (under 1 %) på de samlede omkostninger til solcellemoduler. Der blev ikke modtaget beviser, der kunne rejse tvivl om nøjagtigheden af denne analyse. Påstanden afvises derfor.

(132) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger om Unionens interesser, bekræfter Kommissionen betragtning 155-159 i forordningen om midlertidig told.

5. **Konkurrenceaspekter**

(133) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til konkurrenceaspekterne i betragtning 160-163 i forordningen om midlertidig told, bekræfter Kommissionen de pågældende betragtninger.

6. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(134) Der blev ikke fremsat bemærkninger, der kunne ændre analysen af Unionens interesser i forordningen om midlertidig told. Kommissionen bekræfter derfor betragtning 164 i forordningen om midlertidig told.

G. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

1. **Skadestærskel**

(135) Flere interesserede parter anfægtede anvendelsen af 8,3 % som målfortjeneste for EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 167 i forordningen om midlertidig told, og hævdede, at den var urealistisk høj. De påstod, at fortjenstmargenen på 8,3 % i 2010 var den højeste i den betragtede periode, idet 2010 var det bedste år for solcelleindustrien globalt. De påstod endvidere, at EU-erhvervsgrenen for solcelleglas umuligt kunne opnå den samme fortjenstmargen i 2012 uden dumping, når den globale solcellemodulsindustri, herunder EU-erhvervsgrenen for solcellemoduler, angiveligt var i stor tilbagegang i 2012.

(136) Kommissionen må tilbagevise denne påstand. Som målfortjeneste anvendte Kommissionen de stikprøveudvalgte EU-producenters gennemsnitlige fortjeneste i 2010, hvor importen af den pågældende vare stadig var begrænset og derfor endnu ikke kunne have fordrejet de normale konkurrenceforhold. Den fortjenstmargen, der blev anvendt til at fastslå skadestærsklen, svarer derfor til en periode, hvor EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forvente en fortjeneste på normale konkurrencevilkår endnu uden påvirkning af dumpingimport« ([1]).

(137) Endelig, hvad angår solcelleglasindustrien, var dens bedste år ikke 2010, som påstået af parterne, men 2011, hvor den oplevede det højeste EU-forbrug og EU-erhvervsgrenens største salgsmængder.

(138) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog en part sin påstand og anfægtede den anvendte fortjenstmargen som målfortjeneste. Parten påstod, at Kommissionen bør tage alle andre faktorer, som påvirkede rentabiliteten i UP, i betragtning. Den påstod, at en rimelig fortjenstmargen ikke kunne være højere end 5 %.

(139) Kommissionen afviser disse påstande af følgende årsager: Den anvendte fortjeneste er ikke baseret på et skøn, men på en faktisk fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede, før konkurrencen på markedet blev fordrejet af den kinesiske dumpingimport. Kommissioner skønner, at der er tale om en rimelig fortjeneste, og har taget højde for, at markedssituationen ikke var væsentligt anderledes i forhold til UP, bortset fra indvirkningen af den kinesiske

([1]) Jf. sag T-462/04 HEG og Graphite India mod Council, dom af 17. december 2008 (præmis 161-162).

dumpingimport. Partens udtalelse i denne forbindelse, om at forbruget i 2010 var meget højere end i 2012, er faktuelt ukorrekt. Forbruget i 2010 var, jf. afsnit E.2.3, på stort set samme niveau som 2012. I 2010 opbyggede EU-erhvervsgrenen ligeledes kapacitet med henblik på en forventet stærk stigning i efterspørgslen, hvilket påvirkede fortjenesten negativt det år. Endelig er den foreslåede målfortjeneste på 5 % vilkårlig, da den ikke er baseret på nogen data eller faktiske beregninger, og den afvises derfor.

(140) Klageren påstod derimod, at fortjenstmargenen var for lav og at Kommissionen burde øge den til 15 %, da klagerens fortjeneste for 2010 var på over 10 %. De lavere fortjenstmargener, som andre stikprøveudvalgte EU-producenter tilsyneladende opnåede i 2010, er angiveligt ikke repræsentative for den fortjeneste, der med rimelighed kan forventes i en situation uden illoyal import. Årsagen til, at de kun opnåede en lavere margen i det år og til, at de var blandt de første til at mærke skaden fra dumpingimporten, er sandsynligvis knyttet til ledelsespolitik eller ledelsesvanskeligheder i disse virksomheder, som muligvis omfatter kortfristede prisfastsættelsespolitikker med medblik på at vinde markedsandele.

(141) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Kommissionen mener, jf. ovenfor, at den gennemsnitlige fortjeneste i 2010 for hele EU-erhvervsgrenen korrekt afspejler den gennemsnitlige fortjeneste under normale konkurrencevilkår. Den kendsgerning, at visse medlemmer af EU-erhvervsgrenen har truffet ledelsesbeslutninger, der har medført højere eller lavere fortjenstmargener end andre medlemmer af erhvervsgrenen, modsiger ikke denne konklusion. Tilstedeværelsen af sådanne forskelle kendetegner nemlig virksomhedernes adfærd i en markedsøkonomi.

(142) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræfter Kommissionen metoden som beskrevet i betragtning 166-169 i forordningen om midlertidig told.

### 2. **Endelige foranstaltninger**

(143) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger over for importen af den pågældende vare svarende til skadesmargenen, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede skadesmargen.

(144) Efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner påstod klageren, at den midlertidige værditold ikke var effektiv. Klageren anmodede derfor Kommissionen om at indføre endelige foranstaltninger i form af en mindsteimportpris. Klageren påstod, at en sådan mindsteimportpris ville gøre foranstaltningerne mere effektive, især hvis der indføres to forskellige mindsteimportpriser, en for coated solcelleglas og en for ikke-coated solcelleglas. Klageren begrundede sin påstand som følger:

(145) For det første påstod klageren, at de eksporterende producenter efter UP havde solgt coated solcelleglas til EU-markedet til samme pris, som de solgte ikke-coated solcelleglas til i UP. Klageren påstod endvidere, at produktionsomkostningerne til coated solcelleglas er højere end til ikke-coated solcelleglas, og at coated solcelleglas derfor normalt sælges til priser, der er 20-25 % højere end priserne for ikke-coated solcelleglas.

(146) For det andet påstod klageren, at efterspørgslen i Unionen efter UP var skiftet fra ikke-coated til coated solcelleglas. Brugerne har i stigende grad købt coated solcelleglas i stedet for ikke-coated solcelleglas. Coated solcelleglas har derfor udgjort næsten hele importen fra Kina til EU i andet halvår 2013, mens det modsatte gjorde sig gældende i UP.

(147) Antidumpingforanstaltninger kan ganske rigtigt antage forskellige former. Kommissionen har et stort spillerum med hensyn til at vælge foranstaltningernes form, men formålet er fortsat at fjerne virkningerne af den skadevoldende dumping.

(148) Undersøgelsen bekræftede, at der er en væsentlig forskel i både omkostninger og priser mellem ikke-coated og coated solcelleglas på grund af forskellen i de to varers tekniske egenskaber. Coated solcelleglas, som afhængigt af den anvendte teknologi kan være med enkeltsidet eller dobbeltsidet coating, øger nemlig soltransmissionen i forhold til ikke-coated solcelleglas og kan have supplerende selvrensende, antitilsmudsende eller hårdhedsegenskaber. Coated solcelleglas af høj kvalitet kan opnå en soltransmissionen på op til 92 %. Coating kan nedbringe refleksionen med ca. 3 % (pr. side) og dermed øge soltransmissionen for solcelleglas med enkeltsidet coating til højst 95 % og for solcelleglas med dobbeltsidet coating til højst 98 %.

(149) 81 % af det solcelleglas fra Kina, der importeredes til Unionen og solgtes på EU-markedet i UP, var ikke-coated solcelleglas, mens der kun importeredes og solgtes 19 % coated solcelleglas. Forskellen i priserne og omkostningerne mellem ikke-coated og coated solcelleglas i UP var på 30 %.

(150) Kommissionen vurderer dog, at klagerens beviser ikke var tilstrækkeligt begrundede. Desuden råder Kommissionen ikke over tilstrækkelige beviser eller data fra andre kilder, der kunne føre til en konklusion om, at efterspørgslen siden indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger er skiftet fra ikke-coated til coated solcelleglas, og at priserne på især coated solcelleglas er faldet betydeligt, som påstået af klageren.

(151) Kommissionen kan således ikke acceptere denne påstand og finder det hensigtsmæssigt at indføre en værditold i stedet for mindsteimportpriser. For at tage hensyn til ovenstående påstande vil der dog blive indført to forskellige integrerede toldtariffer (»Taric-koder«) — en for coated solcelleglas og en for ikke-coated solcelleglas. Med disse toldtariffer vil Kommissionen nøje kunne overvåge markedsudviklingen og i rette tid træffe afgørelse om, hvorvidt der er brug for flere foranstaltninger.

(152) Kommissionen minder desuden om, at den tidligere har anvendt mindsteimportpriser, særlig i følgende situationer:

— En særligt høj eksportpris for en varetype, hvilket betød, at der ikke forekom dumping for den pågældende varetype ([1]);

— betragtninger i forbindelse med EU-producenternes markedsstilling og markedsandel, som gjorde det nødvendigt af hensyn til Unionens interesser at sikre, at priserne ikke oversteg i vist niveau ([2]).

(153) Desuden er minimumsimportpriser overvejende blevet anvendt for ensartede varer og ikke for varer, der som denne findes i flere varianter.

(154) Kommissionen mener også af disse grunde, at minimumsimportpriser ikke er egnede i denne sag.

(155) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gentog klageren sine anmodninger om indførelse af en mindsteimportpris og fremsatte bemærkninger til betragtning 152-156 med følgende argumenter.

(156) For det første behandler disse betragtninger angiveligt ikke spørgsmålene om, hvorvidt foranstaltningernes form er effektiv til at fjerne den skadevoldende virkning af dumping og subsidiering, hvilket også er en gyldig grund til at anvende mindsteimportpriser.

(157) For det andet gjorde Kommissionen angiveligt ikke rede for, hvorfor disse betragtninger er relevante i denne sag og for hvordan de kan opveje EU-erhvervsgrenens interesser.

(158) For det tredje påstod klageren, at den pågældende vare er tilstrækkeligt ensartet med henblik på en praktisk forvaltning af en mindsteimportpris, da de to vigtigste varetyper har klart forskellige egenskaber, der giver mulighed for en reel prisdifferentiering og smidig forvaltning og overvågning, især da næsten al import består af coated solcelleglas.

(159) Hvad angår den første påstand, har efterspørgslen tilsyneladende ændret sig fra ikke-coated til coated solcelleglas. Der blev dog ikke fremlagt supplerende beviser, og Kommissionen kan derfor ikke konkludere, at priserne på især coated solcelleglas er faldet væsentligt. Kommissionen ser derfor ingen grund til at ændre sine tidligere konklusioner om, at en værditold er mere egnet til at fjerne de skadevoldende virkninger af dumping og subsidiering.

(160) Hvad angår den anden bemærkning, var formålet med de pågældende betragtninger at illustrere, at Kommissionen ikke finder denne sag egnet til at indføre mindsteimportpriser, med mindre klageren uddyber sine påstande yderligere. Da dette ikke var tilfældet, ser Kommissionen ingen grund til yderligere at gøre rede for fordelen ved en eventuel mindsteimportpris for EU-erhvervsgrenens interesser.

([1]) Rådets Forordning (EF) nr. 119/97 af 20. januar 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Malaysia og Den Kinesiske Folkerepublik samt om endelig opkrævning af midlertidig told (EFT L 22 af 24.1.1997, s. 1), betragtning 70.

([2]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 457/2011 af 10. maj 2011, om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af melamin med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 124 af 13.5.2011, s. 2), betragtning 76.

(161) Hvad angår den tredje bemærkning, har klageren ikke rejst tvivl om de forskellige varetyper, som Kommissionen har defineret i denne undersøgelse, og har ikke godtgjort, at der ikke ville forekomme en prisforskel. De eksporterende producenters tilbud om tilsagn, som omfatter forskellige mindsteimportpriser, antyder også, at disse forskelle er reelle. Derfor afvises denne påstand. Selv hvis Kommissionen godtog, at den pågældende vare er forholdsvis ensartet, finder den under alle omstændigheder dette spørgsmål irrelevant, da den også af de to ovennævnte årsager afviser anmodningen om en mindsteimportpris. Der mindes desuden om, at Kommissionen kun i særlige tilfælde kan tage oplysninger i betragtning, hvis de vedrører perioden lige efter undersøgelsesperioden (jf. grundforordningens artikel 6, stk. 1). Klagerne har ikke bevist, at der her er tale om et sådant særligt tilfælde, og at andre foranstaltninger såsom overvågning ved hjælp af en supplerende Taric-kode ikke ville være tilstrækkelige.

(162) Sluttelig afviser Kommissionen derfor disse påstande.

(163) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner gav en række producenter af solcellemoduler sig også til kende og foreslog en mindsteimportpris. Deres væsentligste betragtninger var følgende:

— Efter UP faldt produktionskapaciteten for solcelleglas markant, og mange EU-producenter trak sig uigenkaldeligt ud af markedet. De tre EU-producenter, der er tilbage på markedet, er ikke længere i stand til at dække mere end 50 % af efterspørgslen i Unionen. Producenterne af solcellemoduler må således dække deres behov med indkøb fra Kina. En bruger påstod, at den ville være tvunget til at placere sine ordrer hos en eller to EU-producenter, som ville være i stand til at leve op til de tekniske varespecifikationer.

— Den aktuelle told vil øge vareomkostningerne til solcellemoduler betydeligt med ca. 3 cent pr. watt, hvilket angiveligt svarer til fem procent af den mindsteimportpris, der blev fastlagt i solcellepanelsagen.

— Mindsteimportprisen bør udformes således, at den ikke fører til højere omkostninger for producenterne af solcellemoduler i EU.

(164) Hvad angår det første argument, har Kommissionen ingen grund til at tro, at de EU-producenter der har reduceret eller midlertidigt indstillet deres produktion ikke vil starte igen med fuld kapacitet, når importen igen foregår til rimelige priser. Som det fremgår af betragtning 106-112, har EU-erhvervsgrenen tilstrækkelig kapacitet til at imødekomme hele EU-forbruget. Derfor afvises denne påstand. Kommissionen afviser også brugerens påstand om, at den ville være tvunget til at placere sine ordrer hos en eller to EU-producenter. De kinesiske eksporterende producenter vil nemlig stadig kunne levere til EU-markedet. Antidumpingforanstaltningerne skal, uanset deres form, sikre, at importen foregår til rimelig priser, og ikke stoppe importen fra Kina helt.

(165) Hvad angår det andet argument, fremlagde brugerne ingen beviser for deres påstand. Derimod fastslog Kommissionen i betragtning 157 i forordningen om midlertidig told, at foranstaltningernes indvirkning ville være under 1 % for de samlede omkostninger til solcellemoduler for de producenter, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse. Påstanden afvises derfor.

(166) Det er derfor ikke nødvendigt at udtale sig om den tredje påstand, som blev fremsat af producenterne af solcellemoduler.

(167) Der blev gennemført en antisubsidieundersøgelse sideløbende med antidumpingundersøgelsen. I betragtning af anvendelsen af reglen om den lavest mulige told og den kendsgerning, at de endelige subsidiemargener er lavere end skadestærsklen, bør Kommissionen indføre en endelig udligningstold på niveauet for de konstaterede endelige subsidiemargener og derefter pålægge en endelig antidumpingtold op til den relevante skadestærskel. Ud fra ovenstående fastsættes tolden til følgende:

| Virksomhed | Subsidiemargen | Dumpingmargen | Skadestærskel | Udligningstold | Antidumpingtold |
|---|---|---|---|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 3,2 % | 83,1 % | 39,3 % | 3,2 % | 36,1 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 17,1 % | 78,4 % | 26,2 % | 17,1 % | 9,1 % |

| Virksomhed | Subsidiemargen | Dumpingmargen | Skadestærskel | Udligningstold | Antidumpingtold |
|---|---|---|---|---|---|
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 12,8 % | 90,1 % | 42,1 % | 12,8 % | 29,3 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 16,7 % | 41,6 % | 17,1 % | 16,7 % | 0,4 % |
| Andre samarbejdsvillige virksomheder | 12,4 % | 84,7 % | 36,5 % | 12,4 % | 24,1 % |
| Alle andre virksomheder | 17,1 % | 90,1 % | 42,1 % | 17,1 % | 25,0 % |

(168) De individuelle antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse virksomheder i forbindelse med undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i de pågældende lande, som er fremstillet af virksomhederne og dermed af de nævnte specifikke retlige enheder. Den pågældende importvare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«. Da der var en høj samarbejdsgrad blandt de eksporterende producenter (over 80 %, jf. betragtning 15 i forordningen om midlertidig told), blev denne told baseret på den højeste individuelle skadesmargen, der blev fastlagt for de eksporterende producenter i stikprøven. Tolden for »andre samarbejdsvillige virksomheder« er baseret på et vejet gennemsnit af eksportørerne i stikprøven og gælder for alle samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (med undtagelse af Henan Yuhua, som er pålagt en individuel told som følge af virksomhedens anmodning om en individuel undersøgelse, jf. betragtning 48 i forordningen om midlertidig told).

(169) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes til Kommissionen ([1]) sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

3. **Tilsagn**

(170) Efter fremlæggelsen af de endelige konklusioner fremsendte tre stikprøveudvalgte eksporterende producenter og Henan Yuhua pristilsagn i henhold grundforordningens artikel 8, stk. 1. De omfatter forskellige mindsteimportpriser svarende til de forskellige varetyper.

(171) Kommissionen bemærker, at de mindsteimportpriser, som samtlige virksomheder har foreslået, er meget lavere end de ikke-skadevoldende priser, som Kommissionen fastlagde i løbet af undersøgelsen. Kommissionen konkluderer derfor, at de ikke er fastsat på niveau med skadestærsklen, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1.

(172) Selv hvis de var fastsat til samme niveau som skadestærsklen, foreslår de stikprøveudvalgte virksomheder kun en kvartalsvis justering af prisen på coated solcelleglas på grundlag af ændringen i priserne på solcellemodulmarkedet. Kommissionen kan ikke acceptere denne indekseringsmetode af følgende årsager.

(173) For det første bør priserne på samtlige varetyper justeres regelmæssigt, da der ellers hurtigt kan skabes en kunstig forskel mellem prisniveauet for coated og ikke-coated solcelleglas. For det andet finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at justere priserne på solcelleglas på grundlag de endelige brugeres priser (altså priserne på solcellemoduler). Dette kunne føre til en ubegrundet indskrænkning af fortjenstmargenerne i solcelleglasindustrien, hvis priserne på solcellemoduler f.eks. falder på grund af et fald i priserne på andre komponenter til solcellemoduler.

([1]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

(174) Generelt finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at indeksere mindsteimportpriserne med råvarepriserne. I denne sag blev der imidlertid ikke fundet en råvare, som udgjorde en væsentlig andel af de samlede produktionsomkostninger.

(175) Kommissionen fastslog endvidere, at priserne på solcelleglas var særdeles ustabile i UP i Kina og Tyrkiet.

(176) Der er desuden en stor risiko for krydskompensation, da visse af de pågældende virksomheder sælger den pågældende vare og andre varer til de samme kunder. Endelig lader de mindsteimportpriser, som de stikprøveudvalgte virksomheder har foreslået, ikke til at dække alle de varetyper som produceres af de pågældende eksporterende producenter. Disse faktorer gør den effektive gennemførelse af tilsagn umulig og vanskelig at overvåge.

(177) Af ovennævnte årsager afviser Kommissionen derfor de pågældende tilbud om tilsagn.

### 4. **Endelig opkrævning af midlertidig told**

(178) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den kombinerede endelige antidumpingtold og antisubsidietold, frigives.

### 5. **Foranstaltningernes gennemførlighed**

(179) Hvis markedsbetingelserne ændrer sig væsentligt efter indførelsen af de endelige foranstaltninger, kan Kommissionen på eget initiativ gennemgå foranstaltningernes form for at vurdere, om foranstaltningerne fører til de ønskede resultater og eliminerer skaden, og om en ændring i foranstaltningernes form er berettiget.

(180) For bedst muligt at imødegå risikoen for overvæltning af foranstaltningerne, har Kommissionen til hensigt at indlede en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1, og vil eventuelt gøre import til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, hvis der fremlægges beviser for en sådan adfærd. Den indførte told kan i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 3, øges op til to gange den oprindeligt indførte told.

(181) Kommissionen vil bl.a. benytte sig af oplysninger fra nationale toldmyndigheder om overvågning af importen og af oplysninger, der afgives af medlemsstaterne i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 6.

(182) Det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af solcelleglas bestående af hærdet planglas af natronkalk med et jernindhold på under 300 ppm, en soltransmission på over 88 % (målt i henhold til AM1.5 300-2 500 nm), en varmebestandighed på indtil 250 °C (målt i henhold til EN 12150), en temperatursvingningsmodstand på Δ 150 K (målt i henhold til EN 12150) og en mekanisk modstandsdygtighed på 90 $N/mm^2$ eller mere (målt i henhold til EN 1288-3), som for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7007 19 80, og med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Coated solcellegals (enkeltsidet eller dobbeltsidet) tariferes under Taric-kode 7007 19 80 19, og ikke-coated solcelleglas tariferes under Taric-kode 7007 19 80 11.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af nedenstående virksomheder, som fremgår af følgende tabel:

| Virksomhed | Antidumpingtold | Taric-tillægskode |
|---|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 36,1 % | B943 |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 9,1 % | B944 |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 29,3 % | B945 |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 0,4 % | B946 |

| Virksomhed | Antidumpingtold | Taric-tillægskode |
|---|---|---|
| Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er anført i bilag I | 24,1 % | |
| Alle andre virksomheder | 25,0 % | B999 |

3. Anvendelsen af de individuelle antidumpingtoldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

*Artikel 2*

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2013 ([1]), opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den kombinerede endelige antidumpingtold og antisubsidietold i artikel 1, stk. 2, og udligningstolden som vedtaget ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) No 471/2014 ([2]) frigives.

*Artikel 3*

Hvis en ny eksporterende producent i Folkerepublikken Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at:

— den ikke har eksporteret den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, til Unionen i undersøgelsesperioden (1. januar 2012 til 31. december 2012)

— den ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Folkerepublikken Kina, som er genstand for de ved denne forordning indførte foranstaltninger

— den faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, hvorpå foranstaltningerne er baseret, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen

kan artikel 1, stk. 2, ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, og derfor er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 24,1 %.

*Artikel 4*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2014.

*På Kommissionens vegne*
José Manuel BARROSO
*Formand*

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2013 af 26. november 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 8).

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 471/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Se side 23 i denne EUT).

*BILAG I*

**Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, og som ikke er indrømmet individuel undersøgelse**

| Virksomhed | Taric-tillægskode |
|---|---|
| Henan Ancai Hi-Tech Co., Ltd | B947 |
| Henan Succeed Photovoltaic Materials Corporation | B948 |
| Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd; Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd | B949 |
| Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd | B950 |
| Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd | B951 |
| Pilkington Solar Taicang, Limited | B952 |
| Zibo Jinxing Glass Co., Ltd | B953 |
| Novatech Glass Co., Ltd | B954 |

*BILAG II*

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, skal omfatte følgende:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring:

   »Undertegnede erklærer, at de (areal i $m^2$) solcelleglas, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og hovedsæde) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dato og underskrift for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.